

גליון הכנה לדפוס מספר
"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים גוצינא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות גמדות ישראלות ותק
ועושה הסד מוה' פנחס אריה זצ"ל
אב"ד דק' טורקא

דווארט קומי אזוי

א

בצהש"ת

השב האפר

פרשת ויגש שנת תשפ"א גליון י"א

פרשת ויגש

משני המדרגות של המלכים האלה רק ע"י הכנעה אנו משפילים את הדיון וזה מה דיקא שהוא ענוה איכפת הדיון שמרומז בתי' לנ"ו שהוא עולה אלקים והבן. וזה כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב ור"ת ח"ק חור"ש קוצ"ר גימ' תשר"ו שאז בחי' היחוד הוי' אדנ"י יו"ד פעמים גימ' תשרי, והדיון נמתק ע"י עשרה מלכיות, כי יוד פעמים אמלוך גימ' הכי הוי'.

במדרש ויגש אליו יהודה זש"ה אחד באחד יגשו ורוח לא יבא ביניהם אחד באחד יגשו זה יהודה ויוסף ורוח לא יבא ביניהם אלו השבטים ע"כ. דהנה עיקר התחלות עבודת שמים הוא ע"י אחדות דאורייתא וקב"ה וישראל כולא חד וע"י שהאדם מתקן ומקדש קומה שלו שהוא נכללת ברמ"ח איברים וכס"ה גידים שהם נגד מצות התורה רמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת עי"ז מתקן האדם את קומתו שתהי' בחי' מרכבה לקדושה העליונ' לגרום בקרבו ובקרב כל העולם השראת השכינה וזהו כל פרי כוונת הבריאה וכן אמרו בספרי' ה"ק שכינה בתחתונים הוא צורך גבוה והאדם נברא רק כמו ציון וסימו לדברים העליונים ע"ד שנאמר ומבשרי אחזה אלקי.

והנה נבראו בבחי' האדם ה' חוש' הם כוללים כל בחי' פרטי מין האדם והם ראיות שמע רוח מישוש טעם, והנה ד'

ומרומז כי איש עד מה כבודי לכלימה כי ר"ח ע"ד מ"ה דרך ענבים מש"ך הזרע, וזה הזרעים בדמע"ה ברנה יקצורו ר"ל העושים זרועה שיתנשא מלכות בית דוד וקרן בית יוסף ברנה יקצורו ואפשר לרמוז במדרש ע"פ כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו זה נתמלא עברה ע"ז וזה נתמלא עברה ע"ז כו' כי במלת עבר"ה כשתמלא אותו אז הוא עי"ן בית רי"ש ה"א ורומז הא ריש נתינת צדקה הא לכם זרע ריש מלשון עני' ורש ועי"ן בית ר"ל עין הוא לשון עיון בית הוא תורה שפותחת בבית ר"ל בחי' משפט והבן.

והנה חרש ר"ת חיו"ת רצו"א שו"ב. דהנה יחודה ה' מוכן לגאול מגלות בבל כמבואר במדרש פ' יוחי והגאולה לא היתה תמידיות כי אח"כ היתה גלות אחר. אבל יוסף מוכן לגאולה אחרונה שאין אחרי' כלום ע"כ הנקרא יהודה חור"ש ר"ת חיו"ת רצו"א ושוב וקצר ר"ת רומם ק'רן צ'דיקים ע"ד האמור וקרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק והנה רמוז בפסוק והנה קמ"ה אלומתי כי קמה ר"ת קצ"ר מש"ך הזרע וזהו יהי' מרומז בפסוק סערה פי לכלי חק כי ח"ק ר"ת חרי"ש קציר לרמוז על ב' מדריגות הנ"ל ואפשר לרמוז במה שאמרו השבטים מלכים מדיינים זה את זה אנו מה אכפת לנו ר"ל תיבת מה ר"ל אין לנו

ויגש אליו יהודה במדרש (מ"ר צג ה) זש"ה (עמוס ט יא) הנה ימים באים נאום ד' ונגש חורש בקוצר ודרך ענבים במשך הזרע ויטפו ההרים עסיס, חורש זה יהודה שנאמר ארכי' אפרים אחריש יהודה, בקוצר זה יוסף והנה אנחנו מאלמים אלומים ודורך ענבים זה יהודה שנאמר (זכריה ט יא) דרכתיו לי יהודה קשת, במשך הזרע זה יוסף שמשך את יעקב למצרים, ויטפו ההרים אלו השבטים אמרו מלכים מדיינים זא"ז מאי איכפת לנו ע"כ, כי הנה האיתא בספר מ"ע ויהי ע"ר ר"ע ר"ת עק"ב רא"ש כי היה מוטל עליו לתקן לעשות מבחי' עקב בחי' ראש והוא היפך שעשה. והנה להבין דבריו הקדושים כי עקב עולה ב"פ אלקים וכאשר נמתקים עולה ענבים והמתקה ע"י ב"פ הוי' וב"פ הוי' וב"פ אלקים עולה דרך. וזה בחי' יהודה נקרא דרך ענבים והבן. וזה ה' חטא חוה שחטה ענבים, וזהו הוא יושפך ראש ואתה תשופנו עקב. והנה מאותו חטא הקדום באו הד' גליות ומרומזים אותיות ואיבה אשית. איב"ה ר"ת אדום יו"ן בב"ל מדי שהוא המן ומבואר בס' מגלה עמוקות כי באינת צדקה ובחי' משפט מבטלים הגליות כי ר"ת הגליות בא"ים והוא ר"ת מל"ך במשפ"ט יעמו"ד אר"ץ וגם ר"ת מת"ן בסתר יכפ"ה א"ף וזה שאמר הפסוק (ישעיה נא א) שמרי משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא

מאלו חושים עיקר המצאם הוא בבחי' הראש של האדם וחוש המישוש בפרט נמצא עיקרו בגו' האדם, והנה כוונת הבריאה היתה שגוף האד' ימשיך אחר הראש, ולכן הראש הוא בגובה קומת האדם והוא המורה הדרך לבחי' הגוף האיך תהי' הנהגתו, ולכן צריך האדם שהגוף לא יעשה דבר בלתי אם נפלס בפלס השכל שבראש אם כשר הדבר ע"פ התורה אם לאו,

ובמדרש מבואר משל בענין כזה שהזנב מן הנחש הי' מתקוטט עם הראש ורצה שהוא ילך תחילה והראש יהי' טפל אליו ועי"ז נפל אל פחת ואל הפח ע"ש והנה אנחנו רואים שחוש המישוש עיקרו נברא לצורך קיום העולם והד' חושים הם עיקר בעבודת שמים לצורך קנין עוה"ב ודברים אלו נמצא אותם רומזים בפסוק והי' בתבואות ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהי' לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכול לטפכם, ור"ל החמישית שהוא ענין חוש המישוש ובו נכללו עשי' והילוך זה תתנו לצורך היצה"ר הנקרא בשם פרעה הפך אתוון הטרף כמבואר בספרים ותתנהגו בחוש זה בצורכי הגוף והחומר שבהכרח ליתן מקום ליצה"ר לענות בו. אמנם תראו באופן זה וארבע הידות יהי' לכם ר"ל אף בעת עוסקיכם בצרכי הגוף תהי' מ"מ דבוקים ואחוזים בהנהגת הראש עם ד' חושי' בצורכי נפש ונשמה שזה לבדו ישאר לכם לעתיד לבא וע"ד האמור בזוה"ק (אמור צו) על מה שבמבואר בפסקי המצו' וספרתם לכם ולקחתם לכם ר"ל לכם לעצמיכם כי המצות הן הנה נשארו לכם לעולם הבא משא"כ צורכי הגוף העולם יעזוב האדם לאחרים חילם.

וזה ג"כ כאן וארבע הידות יהי' לכם לכם לעצמיכם כנ"ל. וזהו יהי' לכם לגרום לזרע השדה לעשות זריעה בחקל תפוחין קדושיין ולאכלכם ולקבל שכר

בזה ולאשר בבתיכם שיהי' לכם שכר כבא ששם ביתכם העיקרי וגם תגרמו שישאר אחרים ברכה לאכול לטפכם כי אמרו לצדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו והקרן קיימת לבניו אחריו ועיין בעשרה מאמרות בענין הנוגע לדברים אלו. ולכן עיקר הכל שיהי' האדם מקיים תמיד בכל דרכיך דעהו ותמיד יהי' מחשבתו דבוקה לעשות רצון קונו למען יהי' מרכבה להשראת שכינה בתחתונים, וכאשר האדם משים הקדמות אלו נגד עיניו היא זוכה לתקן מה שהי' מעשהו בחוץ ולא הי' לצורך בגבוה.

וע"ד זה אפשר לפרש הפסוק (מז כא) ואת העם העביר אותו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו. כי בעת שהגוף מתנהג עם חושי' שהם בפרטות מישוש עשיי' הילוך. ועושה כל אלה רק לצורך הגוף לבדו. אז כל מעשיו הם כמו גחלים עוממות והם מעשה בהמה, ולכן אמר כאן ואת העם הם דברים העוממים והכבדים ור"ת העם ירמוז לג' אלה הנמצאים בבחי' הגוף הילוך עשי' מישוש. כל אלה האדם הרוצה לתקן מעשיו העביר אותו העוממות לערים ע"י הערות והקדמות ע"י סופרים ומפי ספרים ויוכל לגרום כל כך מקצה גבול מצרים ועד קצהו. כבר הבאתי במ"א כי הטבע מתנהג עפ"י הילוך המזלות וראשיהם המה בסיל וכימה שהוא גימ' קצה ונגד זה הנהגות התורה ע"י שר התורה ששמו עולה ג"כ גימ' קצה. וזה כוונת הפסוק כאן שיוכל להעביר מעשיו מקצה שהוא גביל מצרים שהוא הנהגת הטבע שבבחי' מיצר עד קצה ו' שרומז בחינת התורה כידוע למשבילים והבן.

ותוכן דברינו אלה נמצאים ג"כ רמוזים בפסוק ויאסור יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה כי הגוף מכונה בשם יוסף שהוא נכלל משה

קצוות והוא נגד י"פ הוי' גי' יוסף ור"ל הצדיק המתקן בחי' הגוף שלו הוא אוסר וקושר מרכבתו מרכבת הגוף לקראת ישראל אביו לעשות מעשהו רק לפי מה שמורה לו בחי' ראש שלו שמכונה בשם ישראל אותיות לי ראש כי על ידי השכל שבראש האדם הוא משים תמיד נגד עיניו שיש לו ראש בשמים המשגיח בשמים ובארץ ומלכותו בכל משלה ולית אתר פנוי מיניה וזהו גורם גשנה גשם ה' שמגיש בחי' ה' האחרונה לאותיות יה"ו וגורם יחוד העליון וימצא כאן רמוז ג"כ באיזה אופן יוכל האדם לבא למדרגה זו לעשות התקשרות בעולמות העליונים מרומז כאן בר"ת ויע"ל עיני"ם לה"ם ול"א ירא"ו וכאשר אמרתי פי' בשם כבוד א"א זצלה"ה כי באמת האדם נברא עם איבריו שיהיה כולם קדושים ובתוכם ד' ע"ד שאמרו בהלו נראו עלי ראשי כי האדם עדנו בבטן אמו הוא מביט מסוף עולם עד סופו אך אח"כ ניטל ממנו חוש הראיה הנ"ל וזה בא לו ע"י שנותן עיניו בענינים וצורכי הגוף עי"ז חשבו עיני הרואות שלו ולכן אמר עינים להם ר"ל בני האדם היו להם עינים להסתכל בראש שכליות אמיתי באם ולא יראו במקום שאין צריכים לראות ולהשגיח. וכן עד"ד בשאר האברים המבואר בפסו' פה להם וגו' ולכן מרומז כאן ג"כ בפ' שהבאתי למעלה כל ענינים אלו כי ר"ת ויע"ל עיני"ם לה"ם ול"א ירא"ו, וירא אליו ויפ"ל ר"ת ויפל פ"ה לה"ם ול"א ידבר"ו, אליו ר"ת אזנים להם ולא יאזינו, אף להם ולא ירוחין ויר"א ר"ת רגליהם ולא יהלכו,

ועוד מרומז בפסוק זה ויפל על צואריו כי האדם נופל ממדרגתו הנ"ל מלהיות מרכבה לקדושה עליונה ע"י הצואר ע"ד שאמרו מפרשי התורה ע"פ על צוארנו נרדפנו. ר"ל ממה שיצר לב האדם רודף תמיד והומה למלאות צואריו אוכל

כאשר יוכל שאת וזה עבודתו כל ימי חייו. עי"ז הוא נרדף מן יצה"ר וזה אומרו כאן ג"כ ויפל על צואריו שנפילתו בא ע"י צוארו כנ"ל,

והנה כאשר האדם מקשר גופו וראשו כנ"ל הוא גורם קישור ויחוד, וזהו בחי' שבת קדש כי ידוע שיוסף נקרא גם יהוסף בתוספות ה' כמו שמבואר במדרש והנה כשתצרף תי' יהוסף עם תי' ישראל יהיה ביחד מספר שבת. כי ע"י האחדות יהיה בחי' מנוחה ושבייתה לחי העולמים ועפי"ז יבואר ג"כ פסוק והשיב את אשמי בראשו וחמישתו יוסף עליו כי ידוע שמשכן הנשמה הוא במוח האדם וכאשר האדם מקלקל מעשיו היא מוריד בחי' נשמתו מטה מטה ע"ד שאמרו המפרשים ע"פ ויחרד האיש וילפת, והנה אשה שוכבת מרגליתו שרומז שצריך האדם להיות ירא וחרד ולפשפש בעניני מעשיו ויראה שנשמתו ירדה למרגלותיו ולכן אמר כאן והשיב את אשמו ר"ת ו'הנה א'שה ש'וכבת מ'רגלותיו ר"ל מה שהיתה נשמתו בבחי' מרגלותיו והשיב אותו בראשו וחמישתו הוא בחי' הגוף שבו חוש המישוש יוסף עליו שיהי' טפל לבחי' הראש שלא יעשה דבר בלעדו והכו.

ורומז עוד בתי' אשמו מספר מיכאל גבריאל שהם רומזים למדת אהבה ויראה והנה נוכל לכנות בחי' הראש בשם יהודה שיש בו ד' חושים והם באים מד' אותיות הוי' וזהו יהודה לדברים אלו רומזים במדרש הנ"ל אחד באחד יגשו זהו יהודה, ויוסף הוא הראש והגוף לקשר אותם שיהי' באחדות והתקשרות, ולכן גימ' אחד באחד יגשו ג"כ גימ' אשמו כנ"ל והיחוד והקישור הוא באופן ורוח לא יבא ביניהם שר"ל כי הצואר הוא בין הגוף והראש ויראה שלא יקלקל בחי' הצואר לרדוף אחר מותרות וזהו ורוח לא יבא ביניהם אלו

השבטים שבט הוא בחי' יסורין כי ע"י מותרות ורדיפת התענוגים זהו מביא יסורים לאדם ע"כ זה כל פרי היחוד שיהי' התקשרות בין הגוף והראש ולא ירדוף אחר הצואר כנ"ל ואז יגרום לחבר את האהל להיות אחד, והי' ישימני מעושי רצונו א"ס:

אדוני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו (מד יט) כי יש ב' בחי' בעבודת השם ע"י אהבה שהוא גורם שמחה בעבודתי וע"י בחי' יראה שהוא גורם בחי' עצבות והנה מצינו גמ' לשון יבבא שהוא מלשון אנחה וזהו אפשר ירמוז כאן אדוני שאל את עבדיו ר"ל האדם מעלה בדעתו בעת שישאל ממנו השם שהוא אדון העולם מה היה עבודתו פה היש לכם אב מלשון יבבא ואנחה ר"ל אם אתם עובדים בבחי' יראה ועצבות או אח לשון שמחה שהוא בחי' אהבה ואנחנו משיבים כביכול וזה ונאמר אל אדוני יש לנו אב זקן ר"ל לפעמים אף שיש העובדים בעצבות הוא ע"י בחי' חורבן בית המקדש והיא אבלות ישנה ע"ד האמור בגמ' דמלפי חכלי לא בהתה וזהו יש לנו אב אבל הוא בבחי' זקנה וילד זקונים קטן ר"ל ילד משכן שהוא מעורר האדם להיות קונה קנין חכמה אמנם הוא קטן שהוא בבחי' קטנות ואחיו שהוא אח שלו השמחה שלי שהיה דרכו לעורר האדם לעבוד בשמחה זהו החבי' נחית מדרגי' ומבואר בזוה"ק מאן דנחית מדרגי' נקרא מת ולכן מחמת שאין לנו עבודה שלימה לעבדו כראוי עי"כ ויותר הוא לכדו נשאריו אותיות הוא לבדו ואין השם שלם ואין הכסא שלם ע"י זה והכו:

והקול נשמע בית פרעה (מה טז) יש לרמוז בפסוק זה כי יוסף נרמז במלת נשמע כי יוסף הוא נגד יום ו' מזלו שור' מאזני"ם וכוכבי נוג"ה ומלאכי ענא"ל ור"ת נשמע

וזה ג"כ משען ומבטח לצדיקים כי בחי' משען רומז לבחינת יוסף והוא בחי' יוסף צדיק וזה במחוקק במשענותם כי מחקק הוא בחי' יוסף עין זוהר בראשית ואפשר ירמוז במה שאמר רחל יוסף ד' לי בן אחר כי לעתיד יהיה שניהם יחד יוסף ויהודה ושם יהודה מרומז במלת אחר ר"ת א'ריה שהוא מזל אריה וכוכב ח'מה ומלאך ר'פאל והכו.

עוד בענין הזה ושייך לפרשת ויצא וירא והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בן (כה יב) בהקדם מה שהובא בזוה"ק ירבעם בקטנותו הי' צדיק ואח"כ החמיץ והמלאכים מהם הי' מקטרגים עליו ומהם שהי' מליצי' עליו, וזהו אפשר נרמז בחלום שראה יעקב אע"ה כי ראה שעתיד לצאת ממנו ירבעם, וזהו וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום כי אבן פרושו מלכות כמו שמבואר ברש"י על פסוק משם רועה אבן ישראל ואפשר כי נאמר ביוסף לשון זה כי אבן ר"ת אביון בעבור נעלים ונרמז בלשון זה שני ענינים כי מה שירבעם נבחר מתחלתו הי' מחמת שדבר רתת נגד שלמה על שסגר פרץ עיר דוד וזהו מבואר אביון שתאב לו השם בתחלתו בעבור נעלים שנעלו הפרצות שפרץ דוד לעליות רגל ואח"כ אמנם קלקל ירבעם בעצמו ועשה ב' עגלים למען לא יעלו לרגל ולכן הי' קרוי אביון בלא דעת בעבור נעלים נעילת דלת בפני עולי רגל וזה ירמוז ויקח מאבני מאבני ר"ת י'רבען ב'ן נ'בט ו'אפרתי מ'צרידה וישם מראשותיו כי נעשה לראש וכן נרמז ג"כ ענין זה הנה סלם מצב גי' ירבעם גם נרמוז הארץ אשר אתה שכ"ב גימ' ירבע"ם והכוונה בזה שראה ירבעם מצב ארצה ומלאכי אלקים עולים ויורדים בו ר"ל שהי' מיימינים ומשמאלים עליו כמו שמבואר בספר זוה"ח גם נרמז בר"ת מצ"ב מ'כרם ב'כסף צ'דיק והנה אח"כ

נרמז ויקח את האבן אשר שם מראשותיו כי לעת עתה נחלקו המלכיות יהודה ואפרים וזהו ויקח מאבני המקום ר"ל ב' אבנים אבן משבט יוסף ואבן משבט יהודה שהיא דוד המלך ע"ה שנקרא אבן כאמור אבן מאסו הבונים וגו', וזהו מאבני המקום כי יוסף ויהודה גימ' מקו"ם ותחילה וישכב במקום ההיא ר"ל שגרם שכיבה ונפילה ע"י שנחלקה מלכות בית דוד אמנם לעתיד רועה אחד יהי' לכלם ודוד עבדי נשיא להם כמבואר בהפטורת ויגש ולכן נאמר ויקח את האבן אשר שם מראשותיו ר"ל שנעשו אבן אחד כאמור בקרב הימים יגש עץ אל עץ והי' לאחדים והבן, ונרמז בתיבת מראשותיו אותיות רא"ש ואותיות יתו"ם ראש רומז למלכות בית דוד כאמור אצלינו במ"א דוד בועז עובד ישו' גי' רא"ש ויתום ר"ת י'פה ת'ואר וי'פה מ'ראה היינו דרגא דיוסף והבן:

כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר (מה ו). אפשר ירמוז כי ע"י שיש פגם בבחי' זה שהוא אות ברית קודש ונשתנה לרעה עי"כ הרעב שרמוז בו בחי' ד' גליות הנזכר למעלה בקרב הארץ ועוד הגוף נקרא עוד כאמור אצלי במ"א ע"פ אהללה ד' בחיי אזמרה לאלקי בעודי ויאמר כאן ועוד הוא הגוף חמש שנים מזורז ומחומש עם עונות וחטאים ופשעי' ע"ד אם יהי' חטאיכם כשנים וע"כ גורמים לאשר אין חריש וקציר ר"ל שאין הני תרין משיבין הנרמזים בתיבת חריש וקציר אין נראים בארץ, והבן.

לכולם נתן לאיש חליפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חליפות שמלות (מה ב). ע"ד המבואר בתקונים בתפילות אלי' לבושין תקונית להון ומבואר בזה"ק לבושין דאיהו

לבוש בצפרא כי בחי' השינוי' בא מבחי' הלבושין ואיהו לא אשתני ע"ד אני ד' לא שניתי וזה פרי עבודת הצדיקים להמתיק בחי' הדינים ולהפך אותן לרחמים, וזהו לכלם ר"ל לכל הברואים נתן ד' עבודה זו לאיש ר"ת אני ה' לא שניתי רק חליפות שמלות והבן, ולבנימין שהוא בחי' הצדיק גמור לו לבדה ניתן עבודה יתירה להיות פועל ג"כ בבחי' ג' ראשונים ששם כלו חסדים ונקראים שלש מאות כסף דרגא דחסד ולפעול פעלות החסדים בכל בחי' הג' וזהו וחמש חליפות שלמות ומרומז בר"ת תערוך לפני שלחן נגד צוררי ר"ת שלחן נ'תן ל'איש ח'ליפות ש'מלות והבן:

ובני יששכר תולע ופיה ויוב ושמרון (מו י). בתרגום יהונתן ובני יששכ' חכימין ומארי חושבנ' דהנה האדם צ"ל תמיד ממארי דחושבנ' כמבוא' בספרי' וכאשר דרשו בגמ' ע"פ ע"כ יאמרו המושלים ביצרים באו ונחשוב הפסד מצוה כנגד שברה. והנה מרומז בפסוק זה ד' דברים השייכים להרוצים להיות מעובדי השם כי מבואר בספרים שיש קליפ' הנקר' תולע אשר מתגברת בכל עלות השחר וע"כ באה עולת תמיד לבטל כח הקליפה ההוא ומרומז בדברי מסדר התכילה וכל עין לך ת'צפה ר"ת תולע כי האדם בעת עמדו ממטתו בבוקר ובתחילה היא פותח עיניו וצריך תיכף לחשוב במחשבתו מאמר הזוהר (בראשית דף קסה): דמבואר שם ע"פ (תהלים צא יא) כי מלאכיו יצוה לך דאיניו תרין סהדין אזליו עמי' דבר נש תמיד ומכרזי קמי' אפתח עיניו למחזי אינון סהדין מכרזיון עיניך לנוכח יביטו וכו' יעו"ש

ואה"כ צריך האדם לפתוח פיו בתפילות ובתחנונים ובדברי תורה ומרומז בר"ת ופו"ה ה'רחב פ'יך ו'אמלאהו אח"כ לעת ערב צריך האדם להתחזק להיות שב

בכל לבבו ע"ד ישוב היום שמא וכו' וזה מרומז בשם יוב שהיא ישוב גם בר"ת יו"כ י'עבור ו'אשמורה ב'לילה לומר שיום אתמול כי יעבור ואינינו ועיקר תוכן העבודה שיראה תמיד לתבור בית אסורים ומנעול י' דילי' ע"ד שאמרנו ע"פ של נעליך מעל רגליך בכמה אופנים ותוכן הכוונה שצריך האדם להסיר המנעול מעל עניניו המורגלים אצלו וזהו מרומז בר"ת שמר"ן והבן ולכן מרומז בדברי התרגום על בני יששכר חכימים ומארי דחושבנא כי בני יששכר המה הצדיקים ע"ד שאמר עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות וזהו יש שכר ולכן מרומזים אלו הד' שמות גבי ענין יששכר והבן ואמרנו עם זה לרמוז בפסוק אדנ"י שפתי תפתח כי שפתי ר"ת ת'ולע פ'וה י'וב ש'מרון אלו ד' בחינות וזהו ג"כ (בראשית מז כד) והי' בתיבת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות לכם דייקא והבן:

במדרש (מד צ"ו) שלח לו גריס של פול שהם על עקת נפש כי בגלות מצרים הי' בחי' דעת בגלות שהיא בחי' ג' ראשונות שנפלו בשבירה לכן רמז לו בר"ת גריס ג' ראשונות יו"ד ספירות של פול ר"ל שנפלו בשביר' ע"ד שמבוא' בגמ' גבי אמרפל שא' לאברהם פול לתוך כבשן האש שהם על עקת נפש נפש בגימ' ת"ל שהי' ת"ל שנה במצרים והבן גם מרומז בפסוק עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים כי יש בגוף עשרה שליטים ועיקר עבודת כוחת העשרה האלה להוציא ניציציות מבחי' הטוב אשר נפל לבחי' מצרים כי עולם העשי' נקרא ארץ מצרים גי' תרע"א שמתנהג ע"י השם אדני במילואן עולה תרע"א ועשר אתונות הם כחות הנפש מושבי השפעות מעילא לתתא כי אתונות היא מלשון שער האיתן ע"ד שכתוב בתרגום בני אתונו ובנין היכלא והבן היטב:

